

man tænkte sig, at en Del af Indkomstskattens Beløb skulde gaa til at dække Nedsættelser paa Toldloven. Men ellers ved det ærede Medlem meget godt, at jeg er absolut imod at sammenknytte Toldloven med de her foreslaaede Skattelove. Det ærede Medlem sagde, at han syntes ikke om, at jeg udtalte mig saa bestemt mod denne Sammenkoblingsparagraf, og at jeg sagde, at hvis den blev vedtagen, var det det samme som, at Lovens Gennemførelse var umulig; det var for stærke Ord at sige, at Gennemførelsen i saa Fald var umulig. I denne Henseende maa jeg sige to Ting. For det første udtalte det ærede Medlem sig noget beskedent i Forhold til sit eget Parti, men han satte mig paa et ophøjet Stade. Jeg vil dertil sige, at jeg har intet Mandat til at tale paa det andet Tings Vegne; jeg udtaler min personlige Opfattelse i det hele taget; ganske vist udtaler jeg mig her paa et Mindretals Vegne i denne Sal, men det udelukker ikke, at jeg fremkommer med mange Bemærkninger, som ere min egen personlige Opfattelse. Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han betegnede det som ret sangvinsk af mig at bilde mig ind, at Toldloven skulde kunne gennemføres i denne Samling, saa forstaar jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem selv anser en Sammenkobling med Toldloven for det samme som at umuliggøre Vedtagelsen af de her foreliggende Love, og han betragtede det som en sangvinsk Forudsætning at gaa ud fra, at Toldloven skulde kunne gennemføres i denne Samling.

Til Slutning var det ærede Medlem temmelig højt oppe over for mig; det var navnlig med Hensyn til Brændevinsskatten som en Forudsætning for Ølskatten. Der maa jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Den ganske Verden — sagde det ærede Medlem — har en meget højere Brændevinsskat end vi; ja, det ved jeg meget godt; men fordi man rundt omkring i Europa har en højere Brændevinsskat, end vi have her i Landet, er det jo intet som helst Bevis for, at vi skulle finde det rigtigt at gøre det samme; fordi andre Stater begaa en Fejl, følger deraf dog ikke, at vi skulle begaa den samme Fejl; fordi mine Naboer gøre sig skyldige i et eller andet galt, følger det ikke, at jeg skal gøre det samme; det skulde tværtimod opmuntre mig til at staa som et lysende Eksempel for mine Naboer for at lære dem noget godt. Dernæst vil jeg angaaende den nævnte Forudsætning for Ølskatten sige, at der satte det ærede Medlem sig vel højt op over for mig. Hvis han

vil tænke sig tilbage til 1891, vil han vistnok erindre, at jeg bekæmpede Ølskatloven og var mod den og stemte mod den, fordi jeg ansaa den for en daarlig Lov; og naar det ærede Medlem talte om, at det var en Forudsætning for Ølskatloven, at man skulde have en højere Brændevinsbeskatning, saa kan det ikke sigte til mig, jeg har ikke nogen som helst Del i en saadan Forudsætning, og det ærede Medlem kan altsaa ikke tale om Brud paa Tro og Love i denne Forbindelse; her foreligger der hverken fra min eller mine Meningsfællers Side nogen Forudsætning med Hensyn til Ølskatloven; og derfor ikke noget som helst Brud paa Tro og Love.

Til den højtærede Konseilspræsident vil jeg gerne sige, at det paa ingen Maade beror paa en Misforstaaelse, naar jeg har sagt, at jeg for mit Vedkommende i Praksis har brugt Formueansættelse ved kommunal Beskatning; det har jeg netop brugt i en Række af Aar, jeg har ansat hver enkelt Skatteyder til et bestemt Formuebeløb, og jeg haaber, at den højtærede Konseilspræsident vil erkende, at de Vanskeligheder, som kunne være forbundne med en Formueskat, netop ligge i Formueansættelsen. De ligge ikke i den Procent eller Portion, man skall sætte for hver 100 eller 1,000 Kr.; har man først faaet Formuen ansat efter den Opfattelse, man nu en Gang har, saa ere de væsentligste Vanskeligheder overvundne; men det er netop det, som jeg har været med til at gøre i en Række af Aar. — At den løse Kapital har en større Skatteevne end den Kapital, man anbringer i fast Ejendom, som den højtærede Konseilspræsident vilde gøre gældende, kan jeg ikke forstaa; jeg ved ikke rettere, end at, naar en dygtig Mand anbringer sin Kapital i en Forretning og arbejder med den, faar han en større Indtægt, end dersom han lader Kapitalen ligge død hen og kun tager 4 eller 3½ pCt., eller hvad det nu bliver, af den. Jeg ved ikke rettere, end at de fleste Fabrikanter ere enige om, at de gøre ulige bedre i at anbringe deres Kapital i en Fabrikvirksomhed, der maaske giver 35 pCt. — det have vi jo læst om i disse Dage — end i at sætte dem paa Rente til 3½ eller 4 pCt. — Jeg vil gerne tillade mig endnu en Bemærkning over for den højtærede Konseilspræsident; jeg skylder ham at gøre denne Bemærkning. Jeg sagde nemlig, at jeg kunde være tilbøjelig til at stemme for første Del af Ændringsforslag Nr. 5 til § 5, som gaar ud paa, at Litra e udgaar; i denne Henseende deler jeg Konseilspræ-